

Zawód lekarza weterynarii zawodem zaufania publicznego.

Wykonywanie zawodu lekarza weterynarii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (jedn. tekst. Dz. U. Nr 187 poz. 1567 z 2002 r. ze zm.) jest wykonywaniem zawodu zaufania publicznego.

Konstytucja RP w Art. 17 stanowi:

„Art. 17. 1. W drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należyтым wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony.

2. W drodze ustawy można tworzyć również inne rodzaje samorządu. Samorządy te nie mogą naruszać wolności wykonywania zawodu ani ograniczać wolności podejmowania działalności gospodarczej.”

Zarówno Konstytucja jak i inne przepisy prawa polskiego nie zawierają jednoznacznej **prawnej definicji zawodu zaufania publicznego.**

Kolejnymi ustawami, Sejm RP utworzył już siedemnaście samorządów zawodowych jak; adwokatów, aptekarzy, architektów, biegłych rewidentów, doradców podatkowych, diagnostów laboratoryjnych, inżynierów budownictwa, komorników, kuratorów sądowych, lekarzy i lekarzy dentyistów, lekarzy weterynarii, notariuszy, pielęgniarek i położnych, psychologów, radców prawnych, rzeczników patentowych i urbanistów, spełniających to konstytucyjne kryterium, nakładając na nie obowiązek sprawowania pieczy nad należyтым wykonywaniem zawodu i wyposażając je także w prawo prowadzenia postępowań dyscyplinarnych wobec członków korporacji, naruszających zasady wykonywania zawodu.

Poza ustawą **prawo o notariacie**, gdzie w Art. 2 § 1. zapisano wyraźnie iż, cytując: „Notariusz w zakresie swoich uprawnień, (...) działa jako **osoba zaufania publicznego**, korzystając z ochrony przysługującej funkcjonariuszom publicznym.” - nie ma zapisów tego rodzaju w pozostałych ustawach.

Nikt jednak na tej podstawie dotychczas nie stwierdził, że poza notariuszami a więc lekarze, lekarze weterynarii, pielęgniarki czy wymienieni tu przedstawiciele zawodów prawniczych nie wykonują zawodu zaufania publicznego.

Przeciwnie, zarówno orzecznictwo sądowe (judykatura) jak i przedstawiciele nauki prawa (doktryna) wielokrotnie dawali wyraz poglądom, że skoro aktem prawnym rangi ustawowej, jak wymaga tego cytowany wyżej przepis Konstytucji, został utworzony samorząd danego zawodu i ustawodawca wyposażył go **w prawo sprawowania pieczy nad przestrzeganiem zasad wykonywania zawodu**, to konsekwentnie należy uznać, że **członkowie tej korporacji wykonują zawód zaufania publicznego.**

Przykładowo w uzasadnieniu swojego wyroku z dnia 26 czerwca 2006 r., sygn. akt: VII SA/WA 595/06 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie odnośnie zawodu lekarza medycyny orzekł, cytując:

*„Zawód ten jest bowiem **zawodem zaufania publicznego** i wiąże się ze spełnieniem misji społecznej. Bez właściwego zachowania zarówno w pracy, jak i w życiu prywatnym nie można mówić o niezbędnym prestiżu zawodowym i niezbędnym zaufaniu pacjenta. Samo*

przyrzeczenie lekarskie nakazuje strzec godności stanu lekarskiego nie tylko zawodu lekarza i niczym jej nie splamić, a więc także w życiu prywatnym.”.

Jako głos doktryny można tu przywołać artykuł pt. *Zakaz reklamy w zawodach zaufania publicznego* autorstwa Arkadiusza Dudkiewicza i Piotra Piąta zamieszczonego w Monitorze Prawniczym nr 4/2006, gdzie autorzy ci piszą, cytując:

*„Dla określenia **katalogu wolnych zawodów** (określenie to będzie stosowane zamiennie z „zawodem zaufania publicznego”) pomocniczy charakter może mieć art. 88 KSH, w którym umieszczono zamknięty dla potrzeb tej ustawy katalog zawodów, które mogą być wykonywane w formie spółki partnerskiej.*

*Zdaniem autorów, kryterium przesądzającym - w zasadniczym stopniu - o **zaliczeniu danego zawodu do grupy zawodów zaufania publicznego jest utworzenie w drodze ustawy samorządu dla tego zawodu**, w oparciu o materię ustawową zawartą w art. 17 Konstytucji. Warto w tym miejscu zaznaczyć, iż przynależność do takiej korporacji powinna być przymusowa.”.*

Cytujemy przywołany przez autorów tej publikacji przepis Art. 88 Kodeksu Spółek Handlowych wymieniający także lekarza weterynarii jako osoby mogącej być partnerem spółki tego rodzaju:

*„**Art. 88.** Partnerami w spółce mogą być osoby uprawnione do wykonywania następujących zawodów: adwokata, aptekarza, architekta, inżyniera budownictwa, biegłego rewidenta, brokera ubezpieczeniowego, doradcy podatkowego, maklera papierów wartościowych, doradcy inwestycyjnego, księgowego, lekarza, lekarza dentystry, **lekarza weterynarii**, notariusza, pielęgniarki, położnej, radcy prawnego, rzecznika patentowego, rzeczoznawcy majątkowego i tłumacza przysięgłego.”*

W opisanej sytuacji, skoro ustawa z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (jedn. tekst. Dz. U. Nr 187 poz. 1567 z 2002 r. ze zm.) spełnia kryteria wymagane przepisem Art. 17 Konstytucji RP, należy uznać, tak jak uznaje to judykatura i doktryna co do innych zawodów, dla których na mocy ustawy zostały powołane samorządy zawodowe spełniające wymóg z Art. 17 Konstytucji, że **również zawód lekarza weterynarii jest zawodem zaufania publicznego.**

Opracowano przy współpracy radcy prawnego Krajowej Izby Lekarsko - Weterynaryjnej, mecenasa Zdzisława Czarnieckiego.

Z poważaniem,

dr Tadeusz Jakubowski
Prezes Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej

al. Przyjaciół 1 lok. 2
00-565 Warszawa
tel/fax: (+48 22) 628 93 35
vetpol@vetpol.org.pl
www.vetpol.org.pl

